

**KORPNÄBB**, m. 2. 1) Näbben på en korp. — 2) (tekn.) Benämning på spetsen af vissa saker, då den liknar näbben på en korp. — 3) (anat.) Ett af skulderbladets utskott.

**KORPORAL**, kårporäl (vanligen: kårpräl), m. 3. (fr. *Caporal*, ital. *Caporale*, af *Capo*, hufvud) Anförare för en rote soldater. [Cor —.]

**KORPORALSKAP**, kårporälskåp (vanligen: kårprälskåp), n. 3. o. 5. Rote: minsta afdelning af ett regemente. [Cor —.]

**KORPORATION**, kårporatschön, f. 3. Ett i och för borgerliga eller andliga syften för-enadt sällskap, såsom ordenssamfund, skrå, gille, m. m.

**KORPROP**, n. 3. ell. **KORPSKRI**, n. 4. Korpsens läte.

**KORPS**, kår, se *Corps*.

**KORPSVART**, a. 1. Svart som en korp.

**KORPULENS**, kårpulä'nns, f. 3. Fetma. [Co —.]

**KORPULENT**, kårpulä'nt, a. 1. Tjock och fet. [Cor —.]

**KORREKT**, kårrä'ckt, a. 1. Riktig, felfri. [Correct.]

**KORREKTHET**, kårrä'ckthét, f. 3. Riktighet, felfrihet. [Correcthet.]

**KORREKTION**, kårräcktschön, f. 3. Rättelse, förbättrande bestraffning. [Correction.]

**KORREKTIONIST**, kårräcktschön'isst, m. 3. Tukthusfånge. [Correct —.]

**KORREKTIONSHUS**, kårräcktschönshús, n. 5. Tukthus. [Correct —.]

**KORREKTIONS-INRÄTTNING**, f. 2. Se föregående ord.

**KORREKTIV**, kårräckt'iv, n. 3. o. 5. Medel, tjenande till förbättring eller rättelse; förbättringsmedel, rättelsemedel. [Correctif.]

**KORREKTUR**, kårräckt'yr, n. 3. (boktr.) 1) Rättelse af fel i sättning. — 2) Afdrag i och för detta ändamål. *Läsa k.* [Correctur.]

**KORREKTURARK**, kårräckt'yrrrk, n. 3. (boktr.) Afklappadt ark till korrekturläsning.

**KORREKTURLÄSARE**, m. 3. 1) En, som för tillfället läser korrektur. — 2) Person, som är antagen att läsa korrektur, på ett tryckeri. — 3) Säges om en person, i afseende på hans skicklighet att läsa korrektur. *Skicklig, dålig k.* [Correctur —.]

**KORREKTURLÄSNING**, f. 2. Läsnig af korrektur, för att anmärka fel i sättningen. [Correct —.]

**KORRESPONDENS**, kårrespanndä'nns, o. (efter franskan) kårrespanndängns, f. 3. 1) Motsvarighet. — 2) Brevväxling. [Cor — dans.]

**KORRESPONDENT**, --- dä'nt, m. 3. Brevväxlare. [Cor —.]

**KORRESPONDERA**, v. n. 1. 1) Motsvara. — 2) Brevvexla. [Cor —.]

**KORRIDOR**, kårridä'r, m. 3. (fr. *Corridor*, af sp. *Corredor*) 1) Smal gång utanföer en rad af rum eller emellan tvenne sådana rader. — 2) (fortif.) Betäckt väg i fästningar. [Cor —.]

**KORRIGERA**, kårrišchëra, v. a. 1. 1) Rätta, förbättra, tillrättvisa. — 2) (boktr.) Rätta fel i sättning. — *Korrigerande*, n. 4. o. *Korrigering*, f. 2. [Cor —.]

**KORRIGERSTOL**, kårrišchërstól, m. 2. (boktr.) Ställning, hvarpå formen lägges under korrigering. [Cor —.]

**KORROCK**, kórrä'ck, m. 2. Se *Korkåpa*.

**KORROBORATIV**, kårroborati'v, a. 2. Stärkande. [Cor — if.]

**KORRODERA**, kårrodëra, v. a. 1. Fräta. [Cor —.]

**KORROSIV**, --i'v, a. 2. Frätande. [Cor — if.]

**KORRUMPERA**, v. a. 1. 1) Förfalska. — 2) Förskämma, förderfva i sedligt afseende. — 3) Muta, förleda. — *Korrumperande*, n. 4. o. *Korrumpering*, f. 2. [Cor —.]

**KORRUPTION**, kårruptschön, f. 3. 1) Förfalskning. — 2) Förskämning, förderfvande i sedligt afseende. — 3) Sedeförderf. — 4) Mutande, bestickning.

**KORS**, kårrs, n. 5. (i äldre språket *Kross*, *Kruss*, af lat. *Cruz*) 1) I jorden nedslagen påle med ett upptill tvärs öfver gående trä, hvarpå missdådare fordom med naglar fästades, för att sålunda aflifvas. *K-ets straff, död. J. Christi dog på k-et. K-ets fot, armar, stam, trä. Christi k.* (Fig. fam.) *Krypa till k-et*, af tvång beqvåma sig till något svårt. — 2) (fig.) a) *K-et*, kristna läran. — b) Sorg och bedröfvelse, som Gud oss tillsänder. *Hvar och en har sitt k. att bära. Bära sitt k. med tålmod. Gud har pålagt oss ett svårt k.* — 3) Figur af trä, guld, silver, klåde, o. s. v., som skall föreställa vår Frälsares kors. *Ett kors står uppöfver altaret i kyrkan. Fruntimven bära stundom som halsprydnad ett k. af guld eller silver. Taga k-et* sades fordom om dem, som gjorde ett heligt löfte att deltaga i ett korståg emot de Otrogne, och till tecken deraf fastsydde ett kors vid sina klåder. *Predika k-et*, genom predikan uppmåna till deltagande i ett korståg. — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: *Guld-, Silver-, Diamant-, Biskopskors*, m. fl. — 4) Se *Korsstecken. Göra k. för sig.* — 5) Säges äfven om saker, som äro lagda tvärs öfver hvarandra, eller som framställa figuren af fyra grenar. *Tvenne kårpar, lagda i k. öfver hvarandra. Lägga benen i k.*, det ena öfver det andra. *Grekiskt k.*, hvars alla fyra armar äro lika långa. *Latinskt k.*, hvars nedra gren är längre än de tre andra. (Fam.) *Sitta med armarna i k.*, sitta aldeles sysslolös. *Hugg i k.*, som korsa hvarandra. — 6) Den korsformiga prydnad, som medlemmarne af flera riddarordnar bära. *Riddare af Svärds-ordens stora k.* Se *Storkors*. — 7) Tecken af tvenne streck i kors, gjordt med penna, blyertsstift o. s. v., på paper, vägg, m. m. *Märka något med ett k. Göra ett k. på en vägg med kol, krita. Stryka k. öfver något, göra korsstreck öfver något*, för att antyda, att det ogillas, skall utelemnas. *Stryka k. öfver dörren*, med kol teckna ett kors öfver dörren, hvilket fordom gjordes af vidskepelse, för att utestånga allt ondt. (Fam.) *Nu så vi stryka k. öfver dörr'n*, säges, när en vän, en bekant, som förut icke på länge varit sedd i ens hus, kommer på besök. — 8) (herald.) Korsfigur i vapen. *Liggande k.* (✠). *K. med två armar* (✠). Se f. ö. *Andreaskors, Ankarkors, Gaffelkors, Stjernkors*. — 9) (astr.) Liten stjernbild på södra himmelen. — 10) Korslagda stickor i en bikupa. — 11) Korsformig inskärning i ett nyckelax. — 12) (repl.) Brädet vid ändan af en rulle. — 13) (i musik) Se *B*, 2, d. — 14) (anat.) Nedersta delen af ryggen emellan höfterna. *Värk öfver k-et.* — 15) Form af ett kors, hvori en byggnad, isynn. en kyrka är uppförd. — *Ss. K-form, -formig.*

**KORS!** int. Utropstecken, som uttrycker förvåning. *K., så blek hon är! K., hvad du är enfaldig! K., så dum!* *K., hvad hon gör sig till!* (Pop. o. fam.) *K. i alla tider!* *K.*